

Hvem er det, der har rykket sig i forhold til tidligere, i forhold til den kontinuitet, i forhold til det, den tidligere statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, sagde: Vi er med jer hele vejen? Hvem er det, der har rykket sig i forhold til 1998? Hvem er det, der bruger dette i et indenrigspolitisk spil? For mig er svaret klart: Det er hr. Frank Jensen og Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal kvittere for hr. Frank Jensens udtalelse vedrørende Kosovo. Jeg er tilfreds med, at Socialdemokraterne erkender, at man under den tidligere socialdemokratiske-radikale regering var med i en international aktion uden et klart FN-mandat. Det var det, der var situationen for den socialdemokratiske-radikale regering på det tidspunkt, og det synes jeg er rimeligt, at vi får frem under debatten i dag.

Så taler hr. Frank Jensen om, at nu skal vi indtage uafhængige folkeretseksperter til at vurdere det, som Udenrigsministeriet har fundet frem i den her sag. Jamen hvad er det da for en illoyalitet? Hvad er det da for en sætten spørgsmålstegn ved, hvad den siddende regering kommer med via ministerierne, her Udenrigsministeriet? Et notat, som er gennemarbejdet, hvor alt er med, skal der åbenbart også nu sættes spørgsmålstegn ved.

Nu skal vi sidde i Forsvarsudvalget under lange drøftelser og via uafhængige folkeretseksperter gennemgå, hvad der foregår. Kan Socialdemokraterne da ikke se, at der er et forklaringsproblem af dimensioner, når man i regering med statsministeren, Poul Nyrup Rasmussen, i spidsen siger: Danmark er klar. Vi er med USA hele vejen. Og man så nu ikke er klar. Nu er man bestemt ikke med USA.

Vi mangler, og jeg spørger for tredje gang, vi mangler en forklaring fra Socialdemokraterne på, hvorfor man ikke vil være med sammen med vores vigtigste allierede?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er godt at høre, når Socialdemokraterne endelig bevæger sig ud af juristeriet og ind i substansen. Hr. Frank Jensen sagde: Afvæbning kan kun gå for langsomt. Saddam Hussein skal afvæbnes. Og til hr. Helge Adam Møller blev der sagt: Nok er nok.

Jamen så må man da som Socialdemokrat også forholde sig til virkeligheden. Virkelighe-

den er jo ikke, at vi kan sætte os i en debatklub de næste 2 måneder og diskutere, om Hans Blix skulle have haft mere tid. Virkeligheden er, at der er en række lande, der har taget konsekvensen af de krav, der er stillet op gennem FN-resolutioner, helt berettigede krav om afvæbning af den værste tyran, vi har, den værste trussel, vi har mod verdensfreden.

Så må Socialdemokraterne jo vælge, om de vil forholde sig til virkeligheden og deltage i en afvæbning af Saddam Hussein sammen med vores allierede eller man vil sidde tilbage i en socialdemokratiske debatklub.

Det er ikke nogen nem konklusion at drage, at vi skal drage i krig. Men somme tider må værdiserne komme over hykleriet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Ja, det sidste indlæg følte jeg mig bestemt ikke ramt af. Jeg skal vende tilbage til det.

Til hr. Jens Rohde, der spørger, hvordan jeg kan hævde, at den danske statsminister og regering kan handle på baggrund af spekulationer af indenrigspolitisk karakter, vil jeg sige, at det jo ikke er noget, jeg har stået her og opfundet, at det kunne være bevæggrund for, at regeringen inden for de seneste 24 eller 36 timer har skiftet spor.

Jeg har her et telegram fra professor på Københavns Universitet, hr. Ole Wæver, og jeg citerer fra telegrammet fra Ritzau i går:

»Når regeringen alligevel vælger at støtte USA's militære aktion alene på baggrund af Dansk Folkepartis stemmer, så kan det skyldes indenrigspolitisk strategi, siger professoren på Københavns Universitet.«

Jeg har selvfølgelig tænkt over det, da jeg læste det telegram, for jeg har også undret mig. Vi har jo siddet her i Folketingssalen om onsdagen, og jeg har siddet i Udenrigspolitisk Nævn og fået forelæggelser og oplevet, at vi var ganske enige i det grundlag, hvorpå regeringen handlede, nemlig at det var forankring i FN. Det krævede med baggrund i resolution 1441 en ny sikkerhedsrådsbeslutning, ikke en ny resolution, men en beslutning.

Kl. 12.10

Vi har aldrig krævet af regeringen, at det skulle være en ny resolution. Aldrig. Vi har været enige i, at man ikke skulle lægge sig for fast på det spørgsmål, og vi har været glade for at konstatere, at regeringen også har brugt samme argumentation.